

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะ เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

๒. การ เปรียบ เทียบทัศนคติของประชาชนใน เขต เมืองและ เขตชนบทที่มีต่อสื่อพื้นบ้าน
ประเภทขอ

๓. การ เปรียบ เทียบความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
ในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ

ตารางที่ ๒ สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๘๑	๔๐.๕๐
	หญิง	๑๑๙	๕๙.๕๐
๒	อายุ		
	๑๕ - ๒๕ ปี	๑๗	๘.๕๐
	๒๖ - ๓๕ ปี	๓๘	๑๙.๐๐
	๓๖ - ๔๕ ปี	๖๑	๓๐.๕๐
	๔๖ - ๕๕ ปี	๖๑	๓๐.๕๐
	๕๖ ปีขึ้นไป	๒๓	๑๑.๕๐

ตารางที่ ๒ สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
๓	ระดับการศึกษา		
	ไม่ได้เรียนหนังสือ	๑๗	๘.๕๐
	ประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า	๑๑๔	๕๗.๕๐
	มัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า	๓๗	๑๘.๕๐
	สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕	๒๘	๑๔.๕๐
๔	อาชีพ		
	เกษตรกร	๖๔	๓๒.๐๐
	รับจ้าง	๔๑	๒๐.๕๐
	ค้าขาย	๖๘	๓๔.๐๐
	รับราชการ	๑๒	๖.๐๐
	อื่น ๆ	๑๕	๗.๕๐

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ที่พึงสื่อกินบ้านประเภชขอเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือมีถึงร้อยละ ๕๔.๕๐ และผู้พึ่งส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง ๓๖ - ๕๕ ปี เป็นจำนวนถึงร้อยละ ๖๑.๐๐ ระดับทางการศึกษาของผู้ที่สนใจพึ่งสื่อกินบ้านประเภชขอ ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ ๕๗.๕๐ และร้อยละ ๓๔.๐๐ มีอาชีพค้าขาย รองลงมาคืออาชีพทางการเกษตร ร้อยละ ๓๒.๐๐ และรับจ้าง ร้อยละ ๒๐.๕๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓ พฤติกรรมในการรับข่าวสาร

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
๑	จำนวนผู้มีเครื่องรับวิทยุ		
	มี	๑๘๘	๙๔.๐๐
	ไม่มี	๑๒	๖.๐๐
๒	ประเภทรายการวิทยุที่ฟัง		
	ข่าว	๑๘๗	๙๓.๕๐
	ละคร	๘๕	๔๒.๕๐
	เพลง	๑๔๕	๗๒.๕๐
	ขอ	๑๓๖	๖๘.๐๐
๓	ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ		
	ทุกวัน	๑๔๓	๗๑.๕๐
	๒ - ๓ ครั้ง / สัปดาห์	๔๑	๒๐.๕๐
	๑ ครั้ง / สัปดาห์	-	-
	นาน ๆ ครั้ง	๑๖	๘.๐๐
๔	จำนวนผู้มีเครื่องรับโทรทัศน์		
	มี	๑๕๗	๗๘.๕๐
	ไม่มี	๔๓	๒๑.๕๐
๕	พฤติกรรมในการดูโทรทัศน์		
	ดู	๑๙๒	๙๖.๐๐
	ไม่ดู	๘	๔.๐๐
๖	การดูโทรทัศน์ของผู้ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์		
	ดูจากแหล่งอื่น	๓๕	๑๗.๕๐
	ไม่ดูเลย	๘	๔.๐๐

ตารางที่ ๓ พฤติกรรมในการรับข่าวสาร (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
๗	ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชอบดู		
	ข่าว	๑๖๒	๘๑.๐๐
	ละคร	๑๗๔	๘๗.๐๐
	ดนตรี	๑๑๘	๕๙.๐๐
	ภาพยนตร์	๑๕๘	๗๙.๕๐
	ละครขอ	๘๓	๔๖.๕๐
	เกม	๘๖	๔๓.๐๐
	สารคดี	๑๔๓	๗๑.๕๐
๘	ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์		
	ทุกวัน	๑๕๕	๗๗.๕๐
	๒ - ๓ ครั้ง / สัปดาห์	๒๖	๑๓.๐๐
	๑ ครั้ง / สัปดาห์	-	-
	นาน ๆ ครั้ง	๑๑	๕.๕๐

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๓ พบว่าผู้ฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขอ มีเครื่องรับวิทยุมากถึงร้อยละ ๘๔.๐๐ ส่วนใหญ่จะฟังวิทยุทุกวัน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕๐ รายการที่ชอบฟังมากที่สุด คือ รายการข่าว ร้อยละ ๘๓.๕๐ รองลงมาคือรายการเพลง คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๐ ส่วนการรับฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขอจัดเป็นอันดับที่สาม คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐๐ และผู้ฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขอส่วนใหญ่จะมีเครื่องรับโทรทัศน์เป็นของตนเองถึงร้อยละ ๗๘.๕๐ ร้อยละ ๘๖.๐๐ ชอบดูโทรทัศน์ และร้อยละ ๑๗.๕๐ ของผู้ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์จะไปอาศัยดูเครื่องรับโทรทัศน์จากแหล่งอื่น ร้อยละ ๔.๐๐ ไม่ดูโทรทัศน์เลย รายการที่ผู้รับฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขอสนใจดูมากที่สุด คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๐ รองลงมาได้แก่รายการข่าว ร้อยละ ๘๑.๐๐ ส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์ทุกวันถึงร้อยละ ๗๗.๕๐

ตารางที่ ๔ ช่วงเวลาของผู้รับฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขออาศัยอยู่ในเขตอำเภอสันกำแพง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่		
๕ - ๑๐ ปี	๖	๓.๐๐
๑๑ - ๒๐ ปี	๒๑	๑๐.๕๐
๒๑ ปี ขึ้นไป	๑๗๓	๘๖.๕๐

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๔ พบว่าผู้รับฟังสื่อพื้นบ้านประเภทขอทั้งหมดอาศัยอยู่ในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเวลาดังแต่ ๕ ปี ขึ้นไป และส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่เป็นเวลานานถึง ๒๑ ปี ขึ้นไป ถึงร้อยละ ๘๖.๕๐

ตารางที่ ๕ พฤติกรรมการรับฟังสื่อพื้นบ้านประเภชอ

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
๑	จำนวนครั้งในการรับฟังชอ		
	๑๐ - ๒๐ ครั้ง	๕๕	๒๗.๕๐
	๒๑ - ๓๐ ครั้ง	๖๑	๓๐.๕๐
	๓๑ ครั้งขึ้นไป	๘๔	๔๒.๐๐
๒	แหล่งสื่อที่ใช้ในการรับฟังชอ		
	วิทยุ	๑๕๖	๗๘.๐๐
	โทรทัศน์	๗๘	๓๙.๐๐
	คณะชอ	๑๗๗	๘๘.๕๐

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๕ พบว่าผู้ฟังสื่อพื้นบ้านประเภชอส่วนใหญ่จะฟังชอตั้งแต่ ๓๑ ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๐๐ และส่วนใหญ่จะชอบฟังสื่อพื้นบ้านประเภชอจากคณะชอคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๐ รองลงมาจะรับฟังสื่อพื้นบ้านประเภชอจากวิทยุคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐๐ รับฟังจากโทรทัศน์น้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๓๙.๐๐ และยังพบอีกว่าแหล่งที่ผู้ฟังสื่อพื้นบ้านประเภชอรับฟังชอมากที่สุดได้แก่คณะชอ

ตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทต่อสื่อพื้นบ้าน
ประเภทขอ

เขต	N	$\bar{X}$	S.D	t
เขตเมือง	๑๐๐	๔๘.๘๔	๔.๑๕	
เขตชนบท	๑๐๐	๕๐.๐๑	๔.๐๘	๑.๘๗*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๖ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับที่ .๐๕ แสดงว่าประชาชนในเขตชนบทมีทัศนคติต่อสื่อพื้นบ้านประเภทขอดีกว่าประชาชนที่
อาศัยอยู่ในเขตเมือง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองและเขต
ชนบทของอำเภอสันกำแพงมีทัศนคติต่อสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างกัน"

ตารางที่ ๗ การเปรียบเทียบการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการระหว่างเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t
ชาย	๘๑	๓๗.๓๒	๔.๐๐	
หญิง	๑๑๘	๓๗.๘๕	๓.๘๘	๐.๙๒

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๗ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงในด้านการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "เพศที่ต่างกันย่อมรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างกัน" แสดงว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ

ตารางที่ ๘ การวิเคราะห์ความแตกต่างในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๐๖๔.๘๕	๒๖๖.๒๑	๓.๓๒ **
ภายในกลุ่ม	๑๘๕	๒๒๔๗.๔๘	๑๑.๕๒	
รวม	๑๘๙	๓๓๑๒.๓๔		

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๘ พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "อายุที่ต่างกันย่อมรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างกัน"

ตารางที่ ๔ แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอของประชาชนกลุ่มอายุต่าง ๆ

อายุ	๑๕-๒๕ ปี	๒๖-๓๕ ปี	๓๖-๔๕ ปี	๔๖-๕๕ ปี	๕๖ ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
	๓๓.๕๘	๓๕.๗๔	๓๖.๕๕	๓๘.๖๐	๔๑.๕๔
๑๕ - ๒๕ ปี		๒.๒๐	๒.๙๕*	๖.๐๑**	๘.๐๐**
๒๖ - ๓๕ ปี			๐.๗๔	๓.๘๑**	๕.๗๔**
๓๖ - ๔๕ ปี				๓.๐๖**	๕.๐๕**
๔๖ - ๕๕ ปี					๑.๙๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๔ พบว่าประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ แตกต่างจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี ประชาชนที่มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑ และแตกต่างกับกลุ่มอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ แตกต่างจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปีกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๕๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑

ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ แตกต่างจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี กับประชาชนที่มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างระหว่างอายุมีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ

ตารางที่ ๑๐ การวิเคราะห์ความแตกต่างในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภชอระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๗๘.๒๔	๒๒๖.๐๘	๓.๗๘**
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๒๖๓๔.๑๑	๑๓.๔๓	
รวม	๑๔๙	๓๓๑๒.๓๕		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๐ พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภชอแตกต่างกันอย่างมีนัย-
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "ระดับการศึกษาที่ต่างกันย่อมรับ
ข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภชอแตกต่างกัน"

ตารางที่ ๑๑ แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรวมจำแนกตามระดับการศึกษาที่มีต่อการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ

ระดับการศึกษา	ไม่ได้เรียนหนังสือ	ประถมศึกษาเทียบเท่า	มัธยมศึกษาเทียบเท่า	สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
	๔๐.๔๕	๓๘.๓๘	๓๕.๕๘	๓๕.๘๘
ไม่ได้เรียนหนังสือ		๒.๕๕ *	๕.๕๖ **	๖.๐๕ **
ประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า			๒.๕๐ **	๓.๕๐ **
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า				๐.๕๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๑ พบว่าประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า กับระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า มีการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ และมีข้อสังเกตว่าประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือสามารถรับข่าวสาร ทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ ได้ดีกว่าประชาชนที่ได้รับการศึกษา

ตารางที่ ๑๒ การวิเคราะห์ความแตกต่างในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทชอระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๐๖.๓๐	๑๒๖.๕๗	๓.๓๒**
ภายในกลุ่ม	๑๘๕	๒๘๐๖.๐๕	๑๕.๓๘	
รวม	๑๘๙	๓๓๑๒.๓๕		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ ๑๒ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน การรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทชอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "อาชีพที่ต่างกันย่อมรับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทชอแตกต่างกัน"

ตารางที่ ๑๓ แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	เกษตรกรรม	รับจ้าง	ค้าขาย	รับราชการ	อื่น ๆ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
	๓๗.๗๑	๓๕.๒๔	๓๘.๓๒	๓๖.๕	๔๑.๓๗
เกษตรกรรม		* ๒.๔๗	๐.๖๐	๑.๒๑	* ๓.๖๖
รับจ้าง			** ๓.๐๗	๑.๒๕	** ๖.๑๓
ค้าขาย				๑.๘๒	๓.๐๕
รับราชการ					* ๔.๘๗

*
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

**
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๓ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .๐๕

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างมีการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ แตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพค้าขายและอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .๐๑

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการมีการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรมแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .๐๕ นอกจากนี้มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ

ตารางที่ ๑๔ ค่าเฉลี่ยในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จำแนกตามเพศ

จริยธรรม ๑๑ ประการ	เพศชาย $\bar{X}$	อันดับที่	เพศหญิง $\bar{X}$	อันดับที่
๑. ความรับผิดชอบ	๓.๓๓	๖	๓.๑๔	๘
๒. ความซื่อสัตย์สุจริต	๓.๓๐	๘	๓.๓๔	๕
๓. ความกตัญญูทดแทน	๓.๕๗	๓	๓.๕๙	๒
๔. ความมีระเบียบวินัย	๓.๓๒	๗	๓.๐๘	๙
๕. ความเสียสละ	๓.๑๗	๙	๓.๒๗	๖
๖. ความสามัคคี	๔.๑๒	๑	๓.๙๘	๑
๗. ความประหยัด	๓.๔๒	๔	๓.๒๒	๗
๘. ความยุติธรรม	๒.๘๔	๑๐	๒.๖๘	๑๐
๙. ความมีเหตุผล	๒.๗๓	๑๑	๒.๕๕	๑๑
๑๐. ความอดทน	๓.๓๕	๕	๓.๔๑	๔
๑๑. ความเมตตากรุณา	๓.๗๘	๒	๓.๕๗	๓

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๔ พบว่าเพศชายรับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อ
 พื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเมตตากรุณา จริยธรรมที่
 ใด้รับน้อยที่สุด คือความมีเหตุผล ส่วนเพศหญิงใด้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้าน
 ประเภทขอในด้าน ความสามัคคีมากที่สุดเช่นกัน รองลงมาได้แก่ ความกตัญญูทดแทน และจริยธรรม
 ที่ใด้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ตารางที่ ๑๕ ค่าเฉลี่ยในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จำแนกตามอายุ

จริยธรรม ๑๑ ประการ	๑๕-๒๕ปี	อันดับที่	๒๖-๓๕ปี	อันดับที่	๓๖-๔๕ปี	อันดับที่	๔๖-๕๕ปี	อันดับที่	๕๖ ปี ขึ้นไป	อันดับที่
	$\bar{X}$		$\bar{X}$		$\bar{X}$		$\bar{X}$		$\bar{X}$	
๑. ความรับผิดชอบ	๒.๗๐	๖	๓.๒๖	๗	๓.๔๔	๕	๓.๐๘	๘	๓.๓๐	๘
๒. ความซื่อสัตย์สุจริต	๒.๖๔	๗	๓.๓๗	๕	๓.๓๘	๗	๓.๒๖	๕	๓.๗๓	๔
๓. ความกตัญญูท เวที	๓.๗๖	๒	๓.๖๘	๒	๓.๕๑	๔	๓.๕๗	๓	๓.๔๗	๕
๔. ความมีระเบียบวินัย	๓.๐๖	๓	๓.๐๓	๘	๓.๓๓	๘	๓.๑๑	๘	๓.๓๐	๘
๕. ความเสียสละ	๒.๕๓	๘	๓.๑๓	๘	๓.๓๘	๘	๓.๒๘	๕	๓.๓๘	๖
๖. ความสามัคคี	๓.๘๒	๑	๓.๘๘	๑	๔.๐๓	๑	๔.๐๕	๑	๔.๔๓	๑
๗. ความประหยัด	๒.๕๘	๘	๓.๓๔	๖	๓.๔๔	๕	๓.๑๕	๗	๓.๗๘	๓
๘. ความยุติธรรม	๒.๔๗	๑๑	๒.๓๗	๑๐	๒.๘๕	๑๐	๒.๘๕	๑๐	๓.๐๐	๑๐
๙. ความมีเหตุผล	๒.๕๓	๘	๒.๒๖	๑๑	๒.๖๗	๑๑	๒.๘๒	๑๑	๒.๖๑	๑๑
๑๐. ความอดุตาหะ	๒.๘๒	๕	๓.๖๑	๓	๓.๕๒	๓	๓.๒๖	๕	๓.๓๘	๖
๑๑. ความเมตตากรุณา	๓.๐๐	๔	๓.๕๘	๔	๓.๖๑	๒	๓.๖๗	๒	๔.๓๕	๒

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๕ พบว่าประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอในด้านความสามัคคีได้มากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความกตัญญูตเวที และความมีระเบียบวินัย ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความยุติธรรม

ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความกตัญญูตเวที ความอดุสหาะ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความเมตตากรุณา และความอดุสหาะ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๕ ปี ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความเมตตากรุณา ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๕๖ ปี ขึ้นไป ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเมตตากรุณา และความประหัย ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ตารางที่ ๑๖ ค่าเฉลี่ยในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จำแนกตามระดับการศึกษา

จริยธรรม ๑๑ ประการ	ไม่ได้เรียน	ชั้นปีที่	ประถมศึกษาปีที่	ชั้นปีที่	มัธยมศึกษาปีที่	ชั้นปีที่	สูงกว่ามัธยม	ชั้นปีที่
	หนังสือ		๖ หรือเทียบเท่า		๕ หรือเทียบเท่า		ศึกษาปีที่ ๕	
	$\bar{X}$		$\bar{X}$		$\bar{X}$		$\bar{X}$	
๑. ความรับผิดชอบ	๓.๗๑	๓	๓.๑๘	๘	๓.๑๐	๗	๓.๑๔	๘
๒. ความซื่อสัตย์สุจริต	๓.๕๗	๖	๓.๔๔	๔	๒.๘๘	๙	๓.๒๕	๖
๓. ความกตัญญูทดแทน	๓.๗๑	๓	๓.๖๘	๓	๓.๓๐	๔	๓.๔๖	๒
๔. ความมีระเบียบวินัย	๓.๒๘	๙	๓.๐๙	๙	๓.๑๙	๖	๓.๔๖	๒
๕. ความเสียสละ	๓.๐๕	๑๐	๓.๒๘	๗	๓.๒๒	๕	๓.๑๘	๗
๖. ความสามัคคี	๔.๓๓	๑	๔.๐๗	๑	๓.๙๕	๑	๓.๘๒	๑
๗. ความประหยัด	๓.๖๗	๕	๓.๓๔	๖	๓.๐๐	๘	๓.๑๑	๙
๘. ความยุติธรรม	๓.๕๒	๗	๒.๖๙	๑๐	๒.๔๓	๑๑	๓.๐๐	๑๐
๙. ความมีเหตุผล	๒.๕๗	๑๑	๒.๖๘	๑๑	๒.๘๔	๑๐	๒.๖๔	๑๑
๑๐. ความอดทน	๓.๕๒	๗	๓.๓๘	๕	๓.๓๘	๓	๓.๓๒	๕
๑๑. ความเมตตากรุณา	๔.๐๐	๒	๓.๗๑	๒	๓.๔๓	๒	๓.๔๖	๒

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๖ พบว่าประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความเมตตากรุณา และความกตัญญูกตเวที ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่าได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความเมตตากรุณา ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดได้แก่ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเมตตากรุณา และด้านความอดุสาหะ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความยุติธรรม

ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความกตัญญูกตเวที และความมีระเบียบวินัย ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุด คือ ความมีเหตุผล

ตารางที่ ๑๗ ค่าเฉลี่ยในการรับข่าวสารทางด้านจริยธรรม ๑๑ ประการ จำแนกตามอาชีพ

จริยธรรม ๑๑ ประการ	เกษตรกรกรม $\bar{X}$	อันดับที่	รับจ้าง $\bar{X}$	อันดับที่	ค้าขาย $\bar{X}$	อันดับที่	รับราชการ $\bar{X}$	อันดับที่	อื่น ๆ $\bar{X}$	อันดับที่
๑. ความรับผิดชอบ	๓.๖๑	๘	๓.๓๒	๘	๓.๒๖	๗	๓.๐๘	๖	๓.๑๓	๘
๒. ความซื่อสัตย์สุจริต	๓.๑๗	๗	๓.๖๘	๓	๓.๓๕	๖	๓.๐๐	๘	๓.๑๓	๘
๓. ความกตัญญูทดแทน	๓.๕๕	๓	๓.๕๖	๔	๓.๖๖	๒	๓.๕๘	๒	๓.๓๓	๓
๔. ความมีระเบียบวินัย	๓.๑๔	๘	๓.๒๔	๘	๓.๑๘	๘	๓.๒๕	๕	๓.๐๗	๖
๕. ความเสียสละ	๓.๓๓	๕	๓.๔๔	๖	๓.๑๐	๘	๓.๐๘	๖	๒.๘๓	๘
๖. ความสามัคคี	๔.๐๘	๑	๔.๒๔	๑	๓.๘๗	๑	๓.๗๕	๑	๓.๔๐	๒
๗. ความประหยัด	๓.๓๔	๔	๓.๓๗	๗	๓.๓๘	๕	๓.๔๒	๔	๒.๕๓	๘
๘. ความยุติธรรม	๒.๗๐	๑๑	๒.๗๖	๑๐	๒.๗๔	๑๐	๒.๒๕	๑๑	๒.๔๗	๑๑
๙. ความมีเหตุผล	๒.๗๓	๑๐	๒.๕๔	๑๑	๒.๕๖	๑๑	๒.๗๕	๑๐	๒.๕๓	๘
๑๐. ความอดุทน	๓.๓๓	๕	๓.๕๖	๔	๓.๔๗	๔	๓.๐๐	๘	๓.๐๗	๖
๑๑. ความเมตตากรุณา	๓.๖๓	๒	๓.๘๔	๒	๓.๕๗	๓	๓.๕๐	๓	๓.๘๗	๑

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๗ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรกรรม ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่จริยธรรมในด้านความเมตตากรุณา ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดคือ ความยุติธรรม

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาคือ ความเมตตากรุณา และความซื่อสัตย์สุจริต ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดคือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอ ในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความกตัญญูกตเวที ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดคือ ความมีเหตุผล

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอในด้านความสามัคคีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความกตัญญูกตเวทีและความเมตตากรุณา ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดคือ ความยุติธรรม

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้รับข่าวสารทางด้านจริยธรรมจากสื่อพื้นบ้านประเภทขอในด้านความเมตตากรุณามากที่สุด รองลงมาได้แก่ความสามัคคี ส่วนจริยธรรมที่ได้รับน้อยที่สุดคือ ความยุติธรรม